

Arrest

nr. 55 381 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 december 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 december 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 oktober 2010.

1.3. Op 8 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger, van Armeense origine. U bent afkomstig uit Byureghavan, in de provincie Kotayk te Armenië. U woonde daar bij uw ouders. U behaalde uw diploma automechanica, maar heeft nooit gewerkt.

Uw ouders waren Getuige van Jehova en u werd daar al van kindsaf bij betrokken. De laatste vier jaar beleefde u deze religie ook bewust, als volwaardig lid van de Getuigen van Jehova. Als Getuige van Jehova mag u geen legerdienst doen, wat echter wel verplicht is in Armenië. Toen u zich moest aanmelden bij het militaire commissariaat in Abovyan, vroeg u daar onmiddellijk om alternatieve legerdienst te mogen doen. Dan zou u geen eed moeten afleggen of wapens dragen. Dit werd u mondeling toegestaan. Op 2 juni 2008 begon u aan de maand opleiding, die voorafgaat aan de eigenlijke legerdienst. Maar naarmate deze maand vorderde, begon u aan te voelen dat men u toch wilde voorbereiden op de gewone legerdienst en u de eed wilde doen afleggen. U weigerde dit te doen en werd daarom begin juli 2008 samen met drie anderen opgesloten in de militaire gevangenis van uw kazerne. U werd gedurende 10 dagen opgesloten, waarbij u dagelijks werd geslagen en lastig gevallen door officieren en soldaten, die u wilden dwingen de eed af te leggen. Als gevolg daarvan moest u worden opgenomen in het ziekenhuis van Kanaz. U werd daar gedurende vijf à zes maanden behandeld. Uw moeder ontving een document, dat u uitstel van uw legerdienst bood. U kreeg drie jaar de tijd om uw zicht te genezen, waarop u uw legerdienst alsnog zou moeten uitvoeren.

Uw broer werd tijdens zijn legerdienst gedwongen om de eed af te leggen en een wapen te dragen. Hij liep weg uit het leger en liet zijn wapen achter. Als gevolg daarvan werd hij tot een gevangenisstraf veroordeeld. U was bang dat u hetzelfde zou overkomen en besloot daarom Armenië te ontvluchten. U zocht een smokkelaar en gaf hem ongeveer een maand voor uw vertrek uw paspoort. U kreeg dit terug op 9 december 2009, de dag van uw vertrek uit Armenië. U reisde per vliegtuig van Yerevan naar Praag (Tsjechië), waar u overstapte op een vliegtuig dat u naar België bracht. Op 16 december 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw geboorteakte. Uw paspoort bleef bij de persoon die u in België aan de luchthaven opwachtte.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u afgelegde verklaringen en de elementen die aanwezig zijn in uw administratief dossier, dient te worden geoordeeld dat u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend.

In het kader van uw asielaanvraag verklaarde u dat u vreesde dat u in het geval van een terugkeer naar Armenië gedwongen zou worden alsnog uw dienstplicht te vervullen. Gezien u Getuige van Jehova bent, mag u echter geen reguliere dienstplicht uitvoeren. U was in juni 2008 wel begonnen aan uw alternatieve dienstplicht, maar werd onder druk gezet om uw eed toch af te leggen. Toen u dit weigerde, werd u opgesloten en zwaar geslagen, waardoor u voor vijf à zes maanden in het ziekenhuis belandde. U kreeg drie jaar uitstel van uw legerdienst, maar besloot toch om Armenië te ontvluchten uit vrees voor het Armeense leger.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u afgelegde verklaringen niet geloofwaardig zijn, omdat ze niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Deze vastgestelde geloofwaardigheden hebben in de eerste plaats betrekking op uw verklaringen over uw lidmaatschap van de Getuigen van Jehova. Niet alleen stemmen uw verklaringen op tal van punten niet overeen met de bovenvermelde informatie. U bleek ook niet op de hoogte van enkele essentiële zaken uit de leer van de Getuigen van Jehova.

Zo verklaarde u dat iemand louter door te beseffen dat de leer van de Getuigen van Jehova het juiste geloof is, iemand volwaardig lid wordt van deze geloofsgemeenschap. Men hoeft daarvoor niet gedoopt te worden (CGVS p. 7). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat gedoopt worden een belangrijke gebeurtenis is voor de Getuigen van Jehova.

Verder bleek dat u niet kon uitleggen wie Jehova precies is, noch in hoeveel dagen de wereld geschapen werd (CGVS p. 8). U wist niet hoe de leer van de Getuigen van Jehova was ontstaan, noch wie aan de basis daarvan lag. U wist evenmin wie Charles Russell was, hoewel deze algemeen aanvaard wordt als de oprichter van de Getuigen van Jehova (CGVS p. 9). U wist ook niet waarom jullie zich de 'Getuigen van Jehova' noemen, noch of dit op een Bijbelpassage werd gebaseerd (CGVS 9).

U verklaarde dat u regelmatig bijeenkwam met andere Getuigen, maar wist niet of dergelijke bijeenkomsten ook een naam hebben. U wist niet hoeveel van die bijeenkomsten er wekelijks georganiseerd worden en verklaarde het soms twee à drie keer was, afhankelijk van de week (CGVS p. 7-8). U kon niet duiden welke geschriften of zaken er tijdens die bijeenkomsten besproken werden, op de Bijbel na (CGVS p. 8). Desondanks slaagde u er niet in om -op Adam en Eva na – belangrijke personen of verhalen uit de Bijbel op te sommen (CGVS p. 9). U wist niet hoe de ruimte waar jullie bijeen kwamen genoemd werd, en had nog nooit gehoord van de 'Koninkrijkzaal' (CGVS p.

8). Nochtans vinden de meeste bijeenkomsten van de Getuigen van Jehova plaats in de lokale 'Koninkrijkzaal', zoals blijkt uit de toegevoegde informatie.

U verklaarde dat de Getuigen van Jehova geen feestdagen hadden. Toen u werd geconfronteerd met informatie over de feestdag, waarop Getuigen van Jehova, de dood van Christus herdenken, zei u dat u zich daar niets over herinnerde (CGVS p. 8). U verklaarde dat Jezus stierf toen hij aan een kruis gekruisigd werd (CGVS p. 9), terwijl volgens de leer van de Getuigen van Jehova Jezus niet aan het kruis stierf.

Verder kon u niet uitleggen waarom een Getuige van Jehova geen legerdienst mag doen. U wist immers niet waarop dit verbod gebaseerd werd en kon enkel vagelijk naar de Bijbel verwijzen (CGVS p. 10). Bovendien bleek uit uw gehoor dat u ook van tal van andere elementen uit de leer van de Getuigen van Jehova enkel vaagweg kon antwoorden of zelfs helemaal niet op de hoogte bleek (CGVS p. 9-10). Gezien deze vaststellingen kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in Armenië lid was van de Getuigen van Jehova. Daardoor wordt ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw problemen in uw land van herkomst, met name uw onmogelijkheid om de gewone legerdienst uit te voeren waardoor u problemen kende met de Armeense autoriteiten, volledig ondermijnd.

Uw kennis over de alternatieve dienstplicht stemt ook niet overeen met de informatie die het Commissariaat-generaal terzake heeft en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaarde dat u wel een alternatieve dienstplicht kon vervullen en dat u dit op simpel verzoek werd toegestaan. U bood zich aan op het militaire commissariaat te Abovyan en deed uw verzoek mondeling, zonder enige officiële aanvraag of documenten in te vullen. U verklaarde dat er wel documenten voor bestonden, maar had deze niet moeten invullen (CGVS p. 11). Uit de vermelde informatie blijkt echter dat een verzoek voor alternatieve legerdienst voor een gewetensbezwaarde dienstplichtige voor 1 maart dan wel voor 1 september voorafgaand aan de dienstplichtoproep moet zijn ingediend bij het regionale dienstplichtkantoor. Verder verklaarde u ook dat de alternatieve legerdienst twee jaar duurt, net zo lang als de gewone legerdienst (CGVS p. 11). Maar ook dit stemt niet overeen met de toegevoegde informatie, aangezien deze meldt dat de alternatieve legerdienst 48 maanden duurt. Dit is echter het dubbel van de gewone legerdienst, die 24 maanden duurt. Dit gebrek aan kennis ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs voor met betrekking tot uw legerdienst. U toonde geen oproepingsbrief, noch de door u vermelde brief die u toestond uw legerdienst met drie jaar uit te stellen. U verklaarde over deze laatste brief dat deze mogelijks in het opvangcentrum lag. U kreeg dan ook de tijd om het Commissariaat-generaal hierover te informeren, hetzij deze over te maken (CGVS p. 13-14, hetgeen u echter na liet te doen. Hoe dan ook bleef u over dit document bijzonder vaag, aangezien u niet wist hoe uw moeder dit precies had ontvangen, noch van wie (CGVS p. 13). Daarnaast toonde u evenmin uw militair boekje. Toen u daar naar werd gevraagd, verklaarde u dat u er nooit één had gekregen (CGVS p. 14). Ook dit stemt niet overeen met de toegevoegde informatie. Daaruit blijkt immers dat dienstplichtigen bij hun indiensttreding na het inleveren van hun paspoort in het bezit gesteld worden van een militair boekje dat dient als identificatiebewijs. Na het vervullen van zijn dienstplicht, krijgt hij zijn paspoort pas terug.

Ook uw verklaringen over de problemen van uw broer N.(...) A.(...), die gelijkaardig aan de uwe zouden zijn, zijn niet geloofwaardig. U verklaarde dat hij toch gedwongen werd de eed af te leggen en een wapen te dragen. Niet lang daarna liep hij weg van zijn legerdienst. Hij werd daarvoor veroordeeld tot een gevangenisstraf. U weet echter niet sinds wanneer hij in de gevangenis zit, noch hoe lang hij zal moeten blijven zitten. U weet ook niet waar hij vast zit. U verklaarde daarover dat uw familie u daarvan niet op de hoogte bracht. Dergelijke verklaringen zijn niet afdoende, gezien u uitgerekend hetgeen uw broer overkomen is, duidt als hetgene u zelf persoonlijk vreest in het geval van een terugkeer naar Armenië (CGVS p. 14-15).

Tenslotte dient er te worden vastgesteld dat u, op uw geboorteakte na, geen enkel document voorlegt om uw identiteit en asielrelaas te ondersteunen. Bovendien zijn uw verklaringen over uw paspoort, waarmee u tot België reisde, niet geloofwaardig. U gaf aan dat u deze bij aankomst in België moest afgeven aan de persoon die u buiten de luchthaven opwachtte. Dit was u zo gezegd voor u uit Armenië vertrok. U wist echter niet waarom, noch vroeg u die persoon daar zelf om. U maakte ook geen concrete afspraak of en wanneer u uw paspoort dan zou terugkrijgen (CGVS p. 4). Gezien het uw officiële identiteitsdocument betrof, is het weinig geloofwaardig dat u dergelijk document zonder enige bedenking zou afgeven aan een onbekende.

Gezien bovenstaande vaststellingen moet er dan ook worden geoordeeld dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in het geval van een terugkeer, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw geboorteakte verwijst louter naar uw persoonlijke identiteitsgegevens. Aangezien dit document geen betrekking heeft op uw asielrelaas, kan het het eerder vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de weigeringsbeslissing niet wordt gedragen door deugdelijke motieven. Hij argumenteert dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over het hoofd ziet dat hij wel degelijk antwoordt op de vragen en dat het gegeven dat zijn kennis ontoereikend is niet vanzelfsprekend zijn asielaanvraag van elke grond berooft. Dienaangaande wenst verzoeker nog te benadrukken dat er mogelijks een probleem van miscommunicatie met de tolk aan de basis ligt van de verwarring die gerezen is naar aanleiding van een aantal verklaringen. Zo is verzoeker ervan overtuigd dat een reeks vragen met betrekking tot de leer van de Getuigen van Jehova hem niet werden gesteld en dat hij de in de bestreden beslissing overgenomen antwoorden nooit zou hebben gegeven. Hij stelt wel degelijk bij machte te zijn om uit te leggen waarom een Getuige van Jehova geen legerdienst mag doen en verduidelijkt dat de regels van de leer van de Getuigen van Jehova verbieden om te doden. Voorts volhardt verzoeker dat hem een alternatieve dienstplicht werd toegestaan op mondeling verzoek. Wat de duur van de alternatieve legerdienst betreft, is hij van oordeel dat hem deze vraag niet werd gesteld en dat ook hier mogelijks een misverstand met de tolk aan de basis ligt van de verwarring. Wat betreft zijn militair boekje, stelt verzoeker dat men dit pas ontvangt op het einde van de dienstplicht. Aangezien hij zijn eed nooit heeft afgelegd en zijn dienstplicht nooit heeft volbracht, heeft hij dus nooit zijn militair boekje mogen ontvangen. Wat de oproepingsbrief betreft, verduidelijkt hij dat wanneer je opgeroepen wordt, je je dient aan te melden samen met de oproepingsbrief, die je vervolgens niet meer terug krijgt. Aangezien hij is moeten vluchten en hij aldus niet de tijd heeft gehad om heel zijn dossier bij mekaar te zoeken, kan hij evenmin de brief voorleggen waarin hem werd toegestaan om zijn legerdienst met drie jaar uit te stellen, aldus nog verzoeker. Betreffende zijn broer, verduidelijkt verzoeker dat hij niet precies kan aangeven in welke gevangenis zijn broer zit aangezien hij verschillende keren werd overgeplaatst. Tot slot herhaalt verzoeker dat hij zijn paspoort bij zijn aankomst in België moest afgeven aan de persoon die hem buiten de luchthaven opwachtte en dat de smokkelaar alles zou regelen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn lidmaatschap van de Getuigen van Jehova op tal van punten niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd en hij ook niet op de hoogte bleek van enkele essentiële zaken uit de leer van de Getuigen van Jehova, (ii) ook zijn kennis over de alternatieve dienstplicht niet overeenstemt met de informatie die het Commissariaat-generaal terzake heeft, (iii) hij bovendien geen enkel begin van bewijs voorlegt met betrekking tot zijn legerdienst, (iv) ook zijn verklaringen over de problemen van zijn broer, die gelijkaardig aan de zijne zouden zijn, niet geloofwaardig zijn en (v) hij, op zijn geboorteakte na, geen enkel document voorlegt om zijn identiteit en zijn asielrelaas te ondersteunen en bovendien zijn verklaringen over zijn paspoort waarmee hij tot België reisde niet geloofwaardig zijn.

2.3. In zoverre verzoeker de motieven van de bestreden beslissing tracht te ontcrachten door te suggereren dat er mogelijks een probleem van miscommunicatie met de tolk aan de basis ligt van de verwarring die gerezen is naar aanleiding van een aantal verklaringen, kan hij geenszins overtuigen. Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat aan verzoeker voor de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep. Hij werd er bovendien op gewezen dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) gemeld moesten worden. Noch verzoeker noch diens raadsman hebben evenwel enige opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat er sprake kan zijn van een misverstand en/of een foutieve vertaling.

Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat de verklaringen die hij heeft afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag werden opgenomen. Hij beperkt zich in dit verband tot het uiten van de blote beweringen

dat hem een hele reeks vragen over de leer van de Getuigen van Jehova nooit werd gesteld en dat hij de in de bestreden beslissing vermelde antwoorden nooit zou hebben gegeven. Dergelijk verweer kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. De Raad benadrukt te dezen dat het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de asielzoeker onjuist weer te geven (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Tot het bewijs van het tegendeel genieten de verklaringen zoals opgetekend in het gehoorverslag een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijk afgelegde verklaringen. Verzoeker mag bewijzen dat hetgeen in zijn gehoorverslag werd neergeschreven niet of op een andere manier door hem werd gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Het volstaat hierbij niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gevraagd of gezegd werd.

2.4. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot de brief waarin hem uitstel van dienstplicht wordt verleend nog ongeloofwaardiger maakt door in onderhavig verzoekschrift een andere versie van de feiten weer te geven. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, verklaarde verzoeker immers voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat deze brief in het opvangcentrum lag en hij deze zou doorfaxen (administratief dossier, stuk 4, p. 13). Dat verzoeker thans stelt dat hij deze brief in zijn land van herkomst heeft achtergelaten, kan zijn ongeloofwaardigheid op dit punt dan ook niet herstellen aangezien dit niet overeenstemt met zijn eerdere verklaringen.

Voor het overige kan de Raad, na lezing van het verzoekschrift, slechts vaststellen dat verzoeker niet verder komt dan het geven van post-factum verklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, het uiten van blote beweringen waarmee hij niet vermogt aan te tonen dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dergelijk verweer is niet dienend om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS